

மதுரை மினாட்சி

4

இயக்கி பீடமும் யோகினி பீடமும்

பகவி அல்லது இயக்கி என்ற தவிர உருவமற்ற பீட வழிபாட்டில் ஒன்றை தெய்வம் பொதுவாகப் பீட வடிவில் மற்றொன்றாகக் கற்பிப்பது எனிது. அதாவது அமைந்ததாகும். தென் மாவட்டங்களில் இத்தகைய ஒரு பரிணாமம் மாற்றம் வரும் இத்தகைய பீடங்களை இயக்கி பீடம் (இசக்கி போது இயக்கி பீடத்தைக் காளி பீடமாகக் கூடும்) என்றே வழங்குகிறார்கள். இவற்றில்

எந்த உருவமும் இடம் பெற்றிருக்காது, நாம் விவாதித்து வரும் பொருள் தொடர்பான ஒரு முக்கிய ஆதாரம் இந்தப் பீட வழிபாட்டில் கொடுக்கும் போது அதைப் பீடமாகத் தான் இருப்பதைக் காணலாம். ஒரு தெய்வம் ஏற்றுக் கொண்டது. குறிப்பாக ஹீன்யான மற்றொரு தெய்வமாகப் பரிணாமம் மாற்றம் அடையும் போது ஏற்புத்தன்மை வர வேண்டுமென்றால் அவ்விரு தெய்வங்களுக்குமிடையே நெருங்கிய ஒத்த கூறுகள் அமையப் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

காளி என்பது கருத்த நிறம் கொண்ட தெய்வம். இயக்கி என்பது மஞ்சள் நிறம் கொண்டது. காளியின் தன்மைகளும், காடுகீழாள் என்ற தெய்வத்தின் தன்மை களும் வேறுபட்டவை. ஆயினும் இவற்றின் ஒத்த கூறுகளை ஆராய்ந்தால் ஆடல் என்ற கலையில் இவ்விரு தெய்வங்களும் ஒத்திருப்பதைக் காணலாம். குறிப்பாகத் துணங்கையாக செல்வி என்னும் இயக்கி துணங்கை என்ற ஆடலோடு தொடர்புடையவள் இவளை ஆடல்மகள் கலைமகள் என்றும் சொல்வது பொருத்தமாகும். காளியும் கலைமகள் என்று அழைக்கப்பட டாள் என்பதை முன்பே பார்த்தோம். இந்த ஏற்புத் தன்மையைத்

புத்தமதம் பூர்வ குடித் தெய்வமான இயக்கியின் வழிபாட்டிற்கு பெளத்தச் சாயல் கொடுக்கும் போது அதைப் பீடமாகத் தான் இருப்பதைக் காணலாம். ஒரு தெய்வம் ஏற்றுக் கொண்டது. குறிப்பாக ஹீன்யான பெளத்தத்தில் உருவமில்லாத வெறும் பீடங்கள் தாம் வழிபாட்டிற்குரியவையாக ஏற்கப்பட்டன. இத்தகைய பீடத்தைப் புத்த பீடிகை என்றே மணிமேகலை குறிப்பிடுகிறது. எனவே உருவமில்லாத இயக்கி பீடத்தைப் பெளத்தம் தன்மயமாக்கிப் பெளத்த இயக்கி பீடமாக ஏற்றுக் கொள்வது எனிதாயிற்று. இதைப் பற்றியும் நாம் முன்னரே விவாதித்தோம்.

தாரா அல்லது ப்ரக்ஞா பாரமிதா என்ற தெய்வம் புத்த நிலையை அடையும் போது கூடப் பெண்ணாகவே இருக்க விரும்பினாள் என்ற தலாய்லாமா அவர்களின் கருத்தையும் குறிப்பிட்டிருந்தோம். எனவே அந்தப் பெண் தெய்வ வழிபாட்டைப் பெளத்தம் ஆரம்ப நிலையில் ஓர் ஆண் தெய்வத்திற்குப் கட்டுப்பட்ட தெய்வமாக

கல்வெட்டு ஆய்வறிஞர்
எஸ். இராமச்சந்திரன்

ஊழினரை என்பது முயலாமையென் மற்றாரு சொல்

குருப்பு

ர.டி. புத்துவோமல் 'சாமியாலே' ஸெ. உண்டு. வழிபட்டுமேறு நீஞ்சு பரிசுசெய்மானங்களுக்கு தேவூது.

புத்த நிலையை அடைந்த தாரா அல்லது ப்ரக்ஞாபாரமிதா என்ற பெண் தெய்வம்

இல்லாமல் அப்படியே ஏற்றுக் கொண்டது. பின்னாளில் அவனுக்கு ஓர் இணை கற்பிக்கப்பட்டது. இந்தக் கற்பித்தல் பெளத்தும் மட்டும் செய்ததன்று. பழங்குடி நிலையிலேயே இயக்கி என்ற பெண் தெய்வத்துக்கு இயக்கன் என்ற ஆண் தெய்வம் துணையாக இருந்திருக்கிறது. இயக்கர் குலத் தலைவராகிய குபேரன் தான் அந்த இயக்கன். எனவே குபேரனை இயக்கி ஹாரிதிக்குக் கணவனாகப் புத்தர் மாற்றுகிறார் என்பது பூர்வ கதை.

இந்த ஹாரிதிக்கும், குபேரனுக்கும் ஸ்கந்தன் அல்லது விசாகன் என்று சொல்லப்படும் முருகனின் வட இந்திய வடிவம் குழந்தையாக இருந்திருக்கிறது. ஹாரிதி அல்லது இயக்கிகுழந்தை யோடு இருக்கும் சிறபங்கள் கிடைத்திருக்கின்றன. இது நாம் முன்னரே கண்ட பெரும் பாணாற்றுப்படைக் குறிப்புக்குப் பொருந்தி வருகிறது. அதாவது துணங்கையாக செல்வி என்பவள் குபேரனுடைய மனைவியாகிய

ஊக்கம் தவறாத உழைப்பு, முதுமையீல் ஊன்றுகோல் ஆகும்

ஹாரிதி மற்றும் ஸ்கந்தன் என்பவனின் தாய் என்ற கருத்தோடு பொருந்தி விடுகிறது.

இந்த இயக்கி என்பவனின் முக்கீயமான ஒரு தன்மை என்னவென்றால் ஹாரிதியின் கதையில் கண்டவாறு அவள் கர்ப்பத்திலிருக்கும் கருவைத் தீருடித் தீன்பவளாவாள். இந்த இயக்கியை உருவ வழிபாட்டில் சித்திரிக்கும் போது வாயில் பின்தைத்தைத் தீன்று கொண்டிருப்பது போல் தான் காட்டுவது வழக்கம் அல்லது இரத்தம் குடிக்கும் நிலையில் சித்திரிப்பார்கள். காளி உக்கிரமான தெய்வமாக இருந்த போதிலும் கூப்படிப்பட்ட ஒரு தோற்றத்தீல் காளியைச் சித்தரிப்பதீல்லை.

தீருமுருகாற்றுப்படையில் 56

ஆவது வரியில் 'நினந்தின் வாயன் துணங்கை தூங்க' என்ற குறிப்பு இடம் பெறுகிறது. பின்தைத் தீன்றும் வாயை உடைய (இயக்கி என்னும்) தெய்வம்

ஹாரிதிக்கும், குபேரனுக்கும் ஸ்கந்தன் அல்லது விசாகன் என்று சொல்லப்படும் முருகனின் வட இந்திய வடிவம் குழந்தையாக இருந்திருக்கிறது.

துணங்கைப்பறை ஒவிக்கத் துணங்கையாட்டம் நிகழ்த்துகிறது என்பது கிதன் பொருள்.

அடுத்தாக நெய்தற்பறையை எடுத்துக் கொள்வோம். நெய்தற்பறை என்பது பேய்த் துணங்கை என்னும் ஆடலுக்குரிய பறையாகத் தக்கயாகப்பரணி 53 ஆவது தாழிசைக்ட்டுகிறது.

பினாப்பறைக் குரல் உவந்து வந்து சில பேய்த் துணங்கை கிடே தொறும் கணப் பறைக் குரல் படப்பட.....

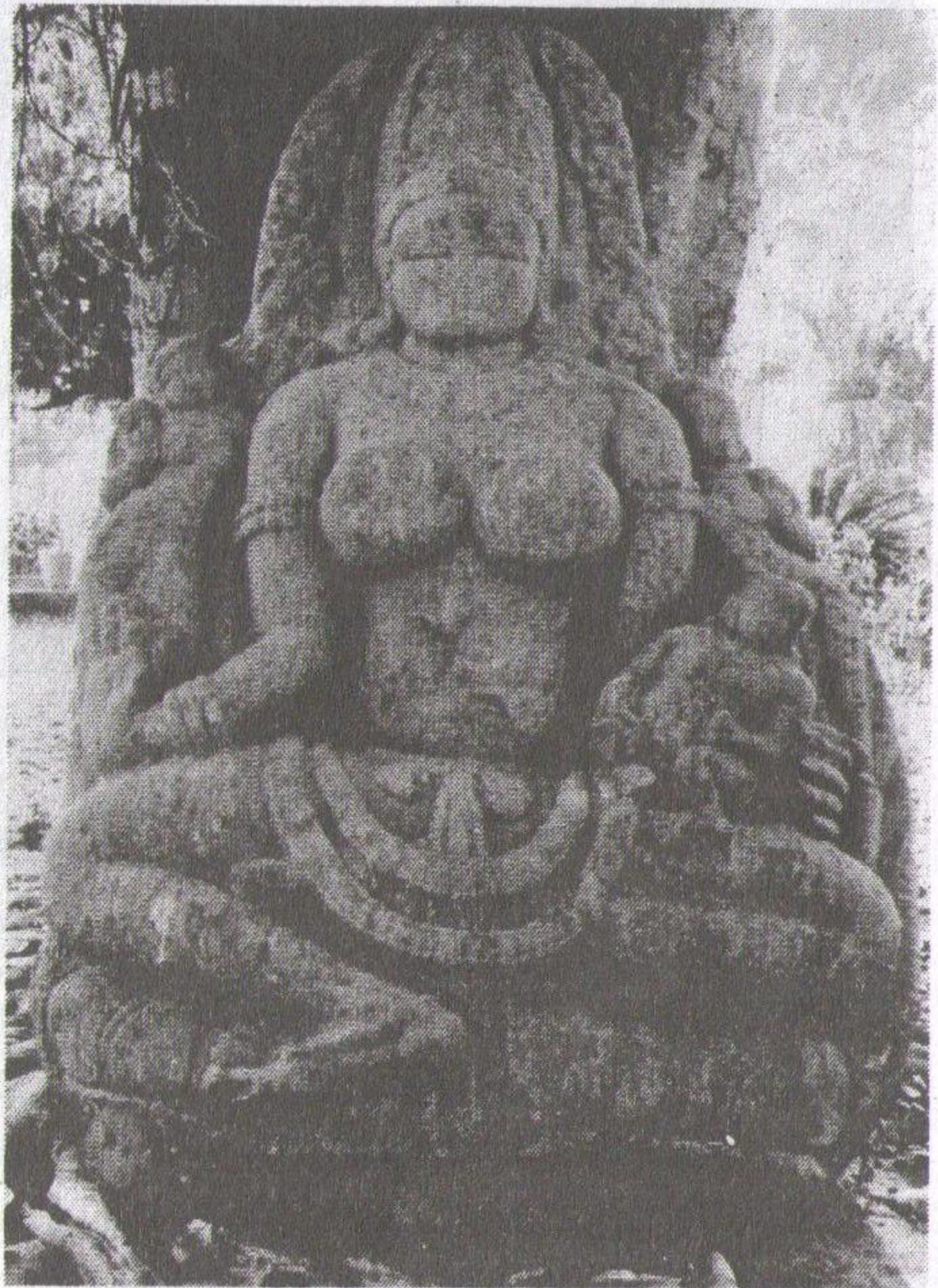
என்பன பாடல் வரிகள். பினாப்பறை என்பது ஸமத்துக்குரியது என்று தக்கயாகப் பரணியின் பழைய உரை குறிப்பிடுகிறது. ‘துணங்கை கிடே தொறும் கணப்பறைக் குரல் படப்பட’ என்பதிலிருந்து நெய்தற்பறை என்பதே பேய்த் துணங்கை ஆடலுக்குரிய பறை என்று நாம் பொருள் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. அப்படிப் பார்க்கும் போது நெய்தற்பறை எனப்பட ஸமப்பறை துணங்கையஞ் செல்வியாடு மட்டுமே தொடர்புடையது எனத் தெரிய வரும்.1

இவ்வகையிலும் துணங்கையஞ் செல்வியாகிய இயக்கியினுடைய கறுகள் காடுகீழாள் என்ற கிடுகாட்டுத் தெய்வத் துக்குரிய கறுகளாகவே அமைந்திருப்பதைப் பார்க்க முடிகிறது. அப்படியென்றால் துணங்கையாட்டம் காடுகீழாளுக்கு உரியதென இலக்கியங்களில் கறுப்பட்டுள்ளதா என்று பார்க்க வேண்டும்.

காரைக்கால் அம்மையாரின் திருவாலங்காட்டு முத்த திருப்பதிகம் 7 ஆம் பாடலில் ஒரு குறிப்பு காணப்படுகிறது. திருவாலங்காட்டுக் காளி சிவனால் ஊர்த்துவ தாண்டவம் ஆடி வெல்லப்பட்டவள் என்பது தொன்மக் கதையாகும். காரைக்கால் அம்மையார் கி.பி. ஆறாம் நூற்றாண்டைச்

1. மரண தண்டனையை நிறைவேற்றுதற்குப் பறை அறையும் புலையன் நெய்தற் புலையன் என்று வருந்கதை 1:36 : 158 குறிப்பிடுவது கவனிக்கத்தக்கது.

எந்தக் குருதும் கவர முடியாத பெருஞ்செல்வம் கல்வி

யஸி ஹாரிதி சிற்பம். 8 ஆம் நூற்றாண்டு. கறுவைத் திருத்தி தீவிரமான வெளி, புத்தரால் குழந்தைகளைக் காக்கும் தெய்வமாக மாற்றப்பட்டாள்.

சேர்ந்தவர் என்று கருதப்படுகிறது. கிவரது பாடலில் ஆடல் நிகழ்த்திய ஆலங்காட்டுத் தெய்வம் காடுகீழாளாகவே தோற்றம் அளிக்கிறது. இக்காலக் கட்டத்தில் காடுகீழாள் வழிபாட்டின் பல தன்மைகள் காளி வழிபாட்டோடு கலந்துவிடும் நிலையைப் பார்க்க முடிகிறது. எடுத்துக் காட்டாகத் திருவாலங்காட்டு முத்த திருப்பதிகம் 7 ஆம் பாடலில்,

சுழலும் அழல் விழிக் கொள்ளிலாய்ப் பெய், குழந்து துணங்கையிட்டு ஓடியாடித் தழலுள் எரியும் பிணத்தை வாங்கித்

தான் தடி தீன்று அணங்காடு காடிடல் என்ற குறிப்பு காணப்படுகிறது. இது திருமுருகாற்றுப்படை வரிகளோடு பொருந்து வதைக் காணலாம். அணங்கு, துணங்கையிடுதல், பிணத்தை வாங்கித் தீன்றல் எனும் மூன்று தன்மைகளுமே காளியை விடக்

காடுகீழாளுக்குத்தான் பொருந்து ஏனென்றால் உலகில் சாவ நிற்காது கீன்றன. மேலும் இப்பதீகத்தின் 5 ஆம் தொடர்ந்து நிகழ்ந்து கொண்டே இருப்பதால் பாடலில் நினந்தீன்னும் பேய் தன் இந்தத் தெய்வத்திற்கு அடங்காத பசி எனச் பிள்ளைக்குக் காளியெனப் பெயரிட்டு சித்திரிக்கப்பட்டது.

வளர்த்தாகக் கறுப்பட்டுள்ளது. காளி இவ்வாறு காடுகீழாள் என்ற தெய்வம், வயதில் இளைய தெய்வமே; காடுகீழாளோ இயக்கி என்ற தன்மையோடும், துணங்கையஞ் முதணங்கு ஆவாள். 2

காரைக்கால் அம்மையாரின் முத்த பெற்ற தாய் என்ற தன்மைக்கு ஏற்பவும் ஒரு தீருப்பதீகம் 2 ஆம் பாடலில், ‘நெடும்பல் வகையில் யட்சர் கட்டத் தலைவனாகிய குழிகட பேய் துணங்கையெறிந்து’ என்ற குபேரனின் மனைவி என்ற கறுகளோடும் குறிப்பு வருகிறது. துணங்கையெறிந்து என்ற பல விதங்களில் பொருந்திக் காணப்படுகிறது. வரியோடு ‘துணங்கையஞ் செல்விக்கு இவ்வழிபாட்டைப் பற்றி மற்றொன்றையும் அணங்கு நொடித்தாங்கு’ என்ற பெரும் கீங்கு குறிப்பிட வேண்டியுள்ளது. இன்றும் பாணாற்றுப்படை வரி பொருந்துகிறது. பூத சாக்தம் எனப்படுகிற சக்தி வழிபாட்டில் கணங்களைத்தான் காரைக்கால் அம்மையார் முதன்மையான தெய்வம் மாகாளிதான் பேய்க் கணங்கள் என்று அவரது காலக் கணபதை மறுப்பதற்கில்லை. ஆனால் காளி கட்டத்தில் குறிப்பிடுகிறார். எனவே இவை வழிபாட்டிற்கு முன்னரே சக்ர வடிவத்தில் காடுகாள் வழிபாட்டின் எச்சங்களே.

அணங்குகள் என்னும் பூதங்கள் கீருந்தீருக்கிறது. சக்ராயி என்பதை ‘ஹீச்க்ர’ பெருத்த வயிற்றை உடையவை என்று பீடம் என்றும் சொல்வதுண்டு. அதாவது சக்ர பார்த்தோம். குளாமணி என்ற காப்பியத்தில் வடிவத்திலேயே யந்திரமாக இருப்பவளாகக் குறிப்பிட சக்ரக்கம் 298 ஆம் பாடலில்,

அணங்குகள் குழுவி யாழும் பெருவயிறு ஆரதும் என்று

துணங்கை கொத்தாடி நக்கு 3

என்ற வரி வருகிறது. இதில் பசியபங்காத பெருவயிற்றை உடைய மயான தெய்வங்களான அணங்குகளைப் பார்க்கிறோம் இவ்வணங்குகளின் தலைவியே துணங்கையஞ் செல்வியான காடுகீழாள் ஆவாள். இந்தத் தெய்வத்திற்குப் பசி அடங்கவே அடங்காது.

(மு.37)

2. சில்யநிகாரம் வழக்குரை காதையில் காளி சர்த மாதரூள் ராமாமவளாக அறுவர்க்கு இளைய நாங்கை எனக் குறிப்பிடப் படுவது கவனிக்கத்தக்கது.

3. குளாமணியின் காலம் கி.பி 9 - 10 ஆம் நூற்றாண்டெனக் கருதப்படுகிறது. அக் காலக் கட்டத்தில் சமண சமயத்தவர் காடுகீழாளையும், காளியையும் வேறுபடுத்திப் பார்க்காமல், ‘சண்டவேகை என்ற ஒரே வத்துமாகவே கருதிச் சித்திரித்தனர்.

யட்சன் சிற்பம். யட்சர் கட்டத்தின் தலைவனே குபேரன் ஆவாள். திருமலை மோகலமித்தா கோயில் கோபுரச் சிற்பம்.

எத்ரீஸ்வர் வஞ்சம் அறந்தவனே போல் வெல்க்கான்

கருதிப் பீமாக வைத்து வழிபடுவதாகும். இதில் நெந்த உருவமும் இருக்காது. ஒரு யந்தீரம் கருதிற்று என்பது 'நீயோகி நிற்கமைந்த மட்டுமே இருக்கும். இந்த யந்தீர பீடந்தான் இவ்வாசனம்' என மணிமேகலை 10:13 காடுகாளுடைய அல்லது இயக்கியினுடைய கறுவதால் தெரிய வருகிறது. மதுரை பூர்வ வடிவம்.

இதற்கு ஒரு எடுத்துக் காட்டாகச் பீடிகை என மணிமேகலை 13:107 கறுவதை சொல்ல வேண்டுமென்றால் மணிமேகலை முன்னரே கண்டுள்ளோம். அம்பலம் என்ற யில் வரும் சக்ரவாளக் கோட்டத்தைச் சொல்லும் பீடிகை என்ற சொல்லும் மிகுந்த சொல்லலாம். சக்ரவாளக் கோட்டம் என்ற முதன்மை உடையவையாகும். மதுரைச் பகுதி இடுகாட்டுக் கோட்டமாகும். இதைச் சொக்கநாதர் கோயிலை வெள்ளியம்பலம் சுடுகாட்டுக் கோட்டம் என்றே சொல்லலாம் எனச் சித்தரிக்கும் பிற்கால மரபினை என்ற குறிப்பும் கடை மணிமேகலையில் இதனோடு ஒப்பிட்டுக் காணலாம் 4.

காணப்படுகிறது. உருவமற்ற இயக்கி சிதம்பரத்திலுள்ள தீல்லை அம்பலம் யினுடைய யந்தீர பீடமே சக்ரவாளக் கோட்டம். உருவமற்ற பீடம் உள்ள ஆலயமே இந்த இயக்கி காடுகீழாள் தான் என்ற என்பதையும், இவ்விரு அம்பலங்களுமே சமன்பாடு மணிமேகலையால் தெரிய நடந்து கலை தொடர்பானவை என்பதையும் வருகிறது.

'காடமர் செல்வி கடும்பசி கலைய ஒடுகை நின்று ஊட்டுனள் போல' (மணி 18 : 115-116) மணிமேகலை நிற்பதாக அந்தக் குறிப்பு வருகிறது. இதற்குக் குறிப்புறை ஏழதும் உ.வே.சா அவர்கள் காடமர் செல்வி கையில் கபாலத்தை ஏந்தி நிற்பதாகக் குறிப்பிடுகிறார். ஆனால் சூழ்நிலையை உற்று நோக்குமிடத்து அப்பொருள் கோடல் பொருத்தமாக இல்லை.

மணிமேகலையின் வற்றாத அமுத சூரபி உலகில் யாருடைய பசியை வேண்டு மானாலும் போக்கிடுமாம். மணிமேகலை அமுத சூரபியால் பசிப்பினி போக்கும் காட்சி தீராத பசியை உடைய மரணத்தின் தெய்வ மாகிய காடுகீழாளின் பசியையே தீர்க்க முயல்வது போல் தோன்றுகிறதாம்.

இத்தகைய கொடும் பசியை உடைய தெய்வந்தான் இயக்கி என்னும் காடுகீழாள். அந்த இயக்கியின் வடிவம் சக்ர பீடமாக இருப்பதால்தான் சுடுகாட்டுக் கோட்டத்தைச் 'சக்ரவாளக் கோட்டம்' என்று மணிமேகலை சொல்கிறது. பல ஆகம, தாந்திரிக வழிபாட்டு முறைகள் தொடங்கியதே இந்தச் சக்ரபீட வழிபாட்டிலிருந்துதான்.

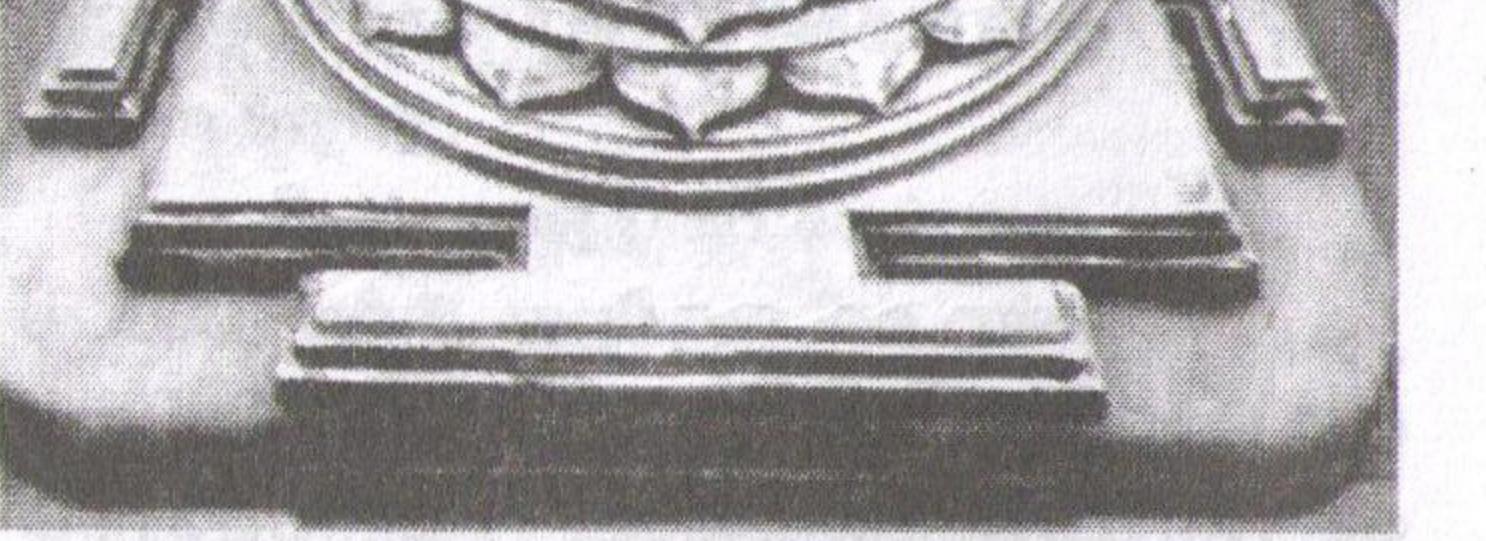
சக்ரபீடம் என்பது தாய்த் தெய்வ வழிபாடு தொடர்பானது. பெளத்த சமயம்

இத்தகைய பீடத்தைப் புத்தராகவே நெந்த உருவமும் இருக்காது. ஒரு யந்தீரம் கருதிற்று என்பது 'நீயோகி நிற்கமைந்த மட்டுமே இருக்கும். இந்த யந்தீர பீடந்தான் இவ்வாசனம்' என மணிமேகலை 10:13 காடுகாளுடைய அல்லது இயக்கியினுடைய கறுவதால் தெரிய வருகிறது. மதுரை பூர்வ வடிவம்.

இதற்கு ஒரு எடுத்துக் காட்டாகச் பீடிகை என மணிமேகலை 13:107 கறுவதை சொல்ல வேண்டுமென்றால் மணிமேகலை முன்னரே கண்டுள்ளோம். அம்பலம் என்ற யில் வரும் சக்ரவாளக் கோட்டத்தைச் சொல்லும் பீடிகை என்ற சொல்லும் மிகுந்த சொல்லலாம். சக்ரவாளக் கோட்டம் என்ற முதன்மை உடையவையாகும். மதுரைச் பகுதி இடுகாட்டுக் கோட்டமாகும். இதைச் சொக்கநாதர் கோயிலை வெள்ளியம்பலம் சுடுகாட்டுக் கோட்டம் என்றே சொல்லலாம் எனச் சித்தரிக்கும் பிற்கால மரபினை என்ற குறிப்பும் கடை மணிமேகலையில் இதனோடு ஒப்பிட்டுக் காணலாம் 4.

சிதம்பரத்திலுள்ள தீல்லை அம்பலம் யினுடைய யந்தீர பீடமே சக்ரவாளக் கோட்டம். உருவமற்ற பீடம் உள்ள ஆலயமே இந்த இயக்கி காடுகீழாள் தான் என்ற என்பதையும், இவ்விரு அம்பலங்களுமே சமன்பாடு மணிமேகலையால் தெரிய நடந்து கலை தொடர்பானவை என்பதையும் வருகிறது.

சிதம்பரத்திலுள்ள தீல்லை அம்பலம் யினுடைய யந்தீர பீடமே சக்ரவாளக் கோட்டம். உருவமற்ற பீடம் உள்ள ஆலயமே இந்த இயக்கி காடுகீழாள் தான் என்ற என்பதையும், இவ்விரு அம்பலங்களுமே சமன்பாடு மணிமேகலையால் தெரிய நடந்து கலை தொடர்பானவை என்பதையும் வருகிறது.

இந்த யந்தீர பீடந்தான் காடுகாள் அல்லது இயக்கியின் பூர்வ வடிவம்.

தீருவிளையாடற் புராணத்தில் வலை வீசிய படலத்தில் உத்தீர கோச மங்கை யில் சிவன் ஆகமங்களை உரைக்கும் போது மங்கையோடு அதாவது பார்வதிதேவி யோடு அமர்ந்து 64 முனிவர்களுக்கு உரைக்கிறார் அமர்ந்து 64 முனிவர்களுக்கு உரைக்கிறார் என்ற குறிப்பு காணப்படுகிறது.

4. ஒங்காரூறுத் தொடர் முதல் அந்தியாய் காண்க.

5. வஸங்கை மாலையும் சான்றோர் சமுகச் செப்போடுகளும் -பக். 196, 197 ஆக்குறியிப்பு 10 காண்க. சி.க்ராஸ்சந்திரன்; உலகத் தமிழராய்ச்சி நிறுவனம், ஆண்டு 2004

எங்கு, எப்போது, எவ்வளவு பேச வேண்டும் என்றந்து பேச

கருதிப்

44

இதில் 64 என்ற எண்ணிக்கை தீருமுறை தீருவாட் போக்கித் தீருக்குறுந் சிவனின் 64 தீருவிளையாடல்களை நினைவுபடுத்துகிறது. சைவம் ஒரு ஆண் தெய்வத்தைக் காடுகீழாளின் கணவனாகக் கற்பித்த பின்னரே சிவன் 64 கலைகளின் தெய்வமாக ஆகிறார். அதன் பிறகு தான் 64 தீருவிளையாடல்களைச் சிவன் ஆடியதாகக் கற்பிக்கப்படுகிறது. ஆடல் மகளிரைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படும் 'எண்ணெண்கலையோர்' என்ற தொடர் இங்கு கவனிக்கத் தக்கதாகும். 64 என்ற எண்ணிக்கை பூர்விகக் கலை மகளாகிய இயக்கிக்கு உரியதே என்பது இவற்றினால் உறுதியாகிறது.

ஆகம மரபு என்பதே சிவாகமம் ஆனாலும் சரி வைணவ ஆகமமானாலும் சரி, தாந்திரிகம் என்ற இயக்கி வழிபாடாகிய சக்ரவழிபாட்டிலிருந்துதான் தோன்றியிருக்கிறது⁵ சக்ரபீட வழிபாட்டை உள்ளடக்கியே 'அம்பலங்கள்' என்பதும் ஆலயங்கள் தோன்றின. இவ்வம்பலங்கள் யோகினியரின் நடன அரங்கங்களாகக் கற்பிக்கப்பட்டன.

இவற்றின் அடிப்படையில் 64 யோகினி பீடங்கள் என்ற கருத்தோட்டத்தைப் பற்றியும், ஆடல் அம்பலத்திற்கும் யோகினி பீடத்திற்கும் உள்ள தொடர்பு பற்றியும் நாம் விரிவாக ஆராய உள்ளோம்.

காடுகீழாள் வழிபாட்டின் எச்சங்கள் சைவக்கி இலக்கியங்களில் எவ்வாறு பதிவ செய்யப்பட்டுள்ளன என்பது பற்றி, குறிப்பாக இடுகாட்டுத் தெய்வமான காடுகீழாள் சுடலை மூர்த்தியான சிவபெருமானின் இணையான பார்வதிதேவியின் அம்சங்களுள் எப்படிக் கலந்தாள் என்பது பற்றி ஆராய்வோம்.

கானமோழி

காடுகீழாளுக்குக் கானநாடி, கொற்றி, மோடி இயக்கி என்ற பெயர்களும் கிருக்கின்றன. இவையெல்லாம் வருணன் என்ற நெய்தல் தெய்வத்தின் இணைத் தெய்வத்தின் பெயர்களாகக் கருத முடியுமா என்று பார்த்தால் அதற்கும் தடயங்கள் உள்ளன. அப்பர் தேவாரத்தில் (5 ஆம்

சக்ரவாளக் கோட்டம் என்ற பகுதி இடுகாட்டுக் கோட்டமாகும். இதைச் சுறு காட்டுக் கோட்டம் என்றே சொல்லலாம்- ஈரோடு மாவட்டம், கொருமணைல்.

அம்சங்களுள் கானமோடியின் விரைந்து எழுகிற தூதர் என்பது இதன் பொருள். இப்பதிகத்தின் முதற்பாடலில் 'காலபாசம் பிடித்தெலு தூதுவர்' என்ற தொடர் இடம் பெறுகிறது. எனவே கானமோடி என்பவள் காடுகீழாள் என்ற இடுகாட்டுத் தெய்வமே என்பதையும் வருணனுக்குரிய பாசக் கயிற்றைத் தாங்கிய தெய்வமே என்பதையும் இவை உணர்த்தும்.

தக்கயாகப் பரணி தாழிசை 54 மற்றும் 80 ஆகியவற்றில் கானநாடி இடம் பெறுகிறாள். இவ்விடத்தில் கானநாடி என்பதற்கு மயானவாசியான மகாதேவி என்றே தக்கயாகப் பரணி பழைய உரையில் பொருள் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. 6 இவள் காட்டில் வசிப்பவள்ளல்லள்; இடுகாட்டின் தெய்வமாவாள்.

அது போலவே கானநாடியினுடைய இருப்பிடம் பள்ளி வேலை என்கிறது தக்கயாகப் பரணி. பள்ளி என்றால் படுக்கை வேலை என்றால் கடல். அவள் துயில்

6. தக்கயாகப் பரணி லூலூம் உரையும் -பக் 48, 65. டாக்டர் உ.வே.சா நூலகம் பதியிடு, சென்னை -90, ஆண்டு .1992

எந்தனை முறை வைப்பினாலும் சந்தனமற்ற மணக்கும்

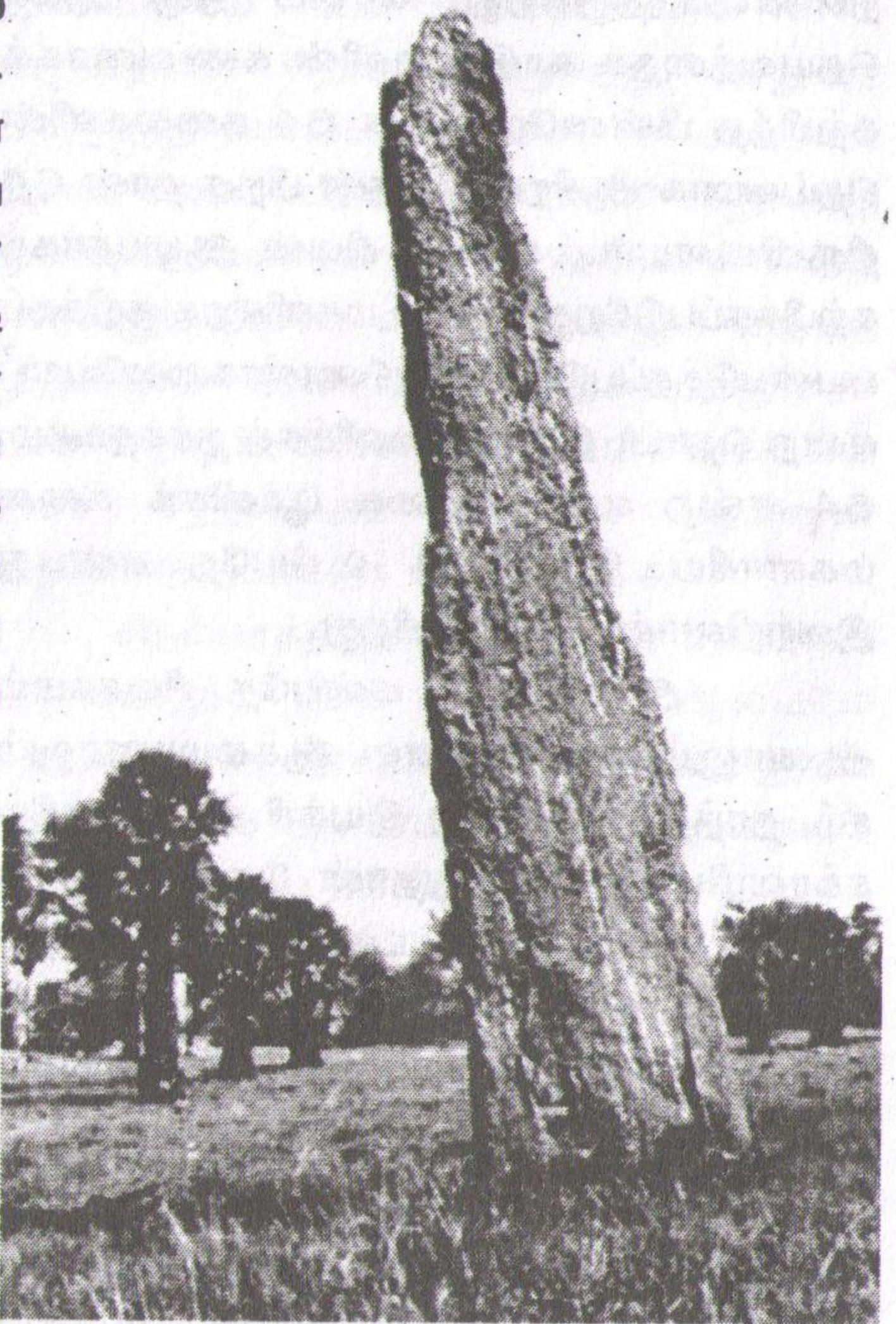
ஓ. ஆ. டி. சேலக்தேவில்களைப் பூசாரியாக உள்ளதைச் சுந்தி "நேடு அழைப்பார்.

கொள்ளும் இடம் கடல் என்றும், கோயில் கொள்ளும் இடம் கடல் என்றும் இருவிதமாகப் பொருள் கொள்ளலாம். பள்ளி என்ற சொல்லுக்குக் கோயில் என்றும் பொருளுண்டு. எனவே கடலைப் படுக்கையாகவும், கோயிலாகவும் கொண்டவள் கானநாடி என்று பழைய உரை இப்பாடலுக்கு பொருள் கூறுகிறது. 7 எனவே கானமர் செல்வி அல்லது கானநாடி அல்லது கானமோடி என்பவள் காடுகீழாள்தான். அவள் நெய்தல் தெய்வமாகிய இடுகாட்டுத் தெய்வம் என்பதற்கு இவையெல்லாம் தெளிவான எடுத்துக் காட்டுகளாக இருக்கின்றன. மோடி, கொற்றி, இயக்கி என்பவையெல்லாம் காடுகீழாளுக்கு உரிய பெயர்களே என்பதை நாம் முன்னரே கண்டோம்.

நிகண்டுகளில் காடுகீழாளுக்குரிய பல பெயர்களுள் ‘பழையோள்’ என்ற பெயர் இடம் பெறவில்லை என்பது உண்மைதான். ஆயினும் பழையோள் என்பதற்குச் சமமான மூதணங்கு என்ற பெயர் குறிப்பிடப்படுகிறது, மேலும் மணிமேகலையில் இடுகாட்டுத் தெய்வமாகிய கானமோடி, கானநாடி, முந்தை முதியாள் என்ற பெயர்களும் இடம் பெறுகின்றன. உயிர் தோன்றிய காலத் தீவிருந்தே மரணமும் இருக்கிறது. அதனால் தான் மரணத்தின் தெய்வமாகிய இவளை முந்தை முதியாள் என்றனர். இவளே தென்புலத் தெய்வம் அதாவது நெய்தல் தெய்வம் -ஆவாள்.

ஜயை என்பது ஜயன் என்ற இதை உறுதி செய்வதாக அமைந்துள்ளது. சொல்லின் பெண் பாலாக இருக்க வேண்டும் சாத்தியைச் சாத்தன் என்ற தெய்வத்தின் என்று பார்த்தோம். ஆனால் ஜயை என்ற மனைவியாகக் கருதுவதை சாத்தனின் பெண் வடிவமாகவே கொள்ளலாம். ஜயை சாத்தி என்ற பெயர்கள் நிகண்டுகளில் காடுகீழாளுக்குரிய பெயர்களாக இடம் பெறாமைக்குக் காரணம் நிகண்டுகள் கி.பி 8 ஆம் நூற்றாண்டளவில் தான் தோன்றத் தொடங்கியுள்ளன. இந்தக் காலக் கட்டத்தில் காடுகாள் வழிபாட்டு மரபினர் சிவ வழிபாட்டில் இணைந்து ஆண்வழி வம்சத்தவராக அல்லது அரசு குலத்தவராக ஆகி விட்டனர்.

7. மேற்படி நூல் ப. 48

பெரும்கற் படைக்கால இடுகாட்டுக் குத்துக் கல். 2000 ஆண்டுகளுக்கு முந்தையது. ஈரோடு மாவட்டம் - நொய்யல் ஆற்றங் கரையில் உள்ள கொடுமணைல் கிராமம்.

என்ற சங்க காலப் பெண் புலவரின் பெயரே ஜயை என்பது ஜயன் என்ற செய்வதாக அமைந்துள்ளது. சொல்லின் பெண் பாலாக இருக்க வேண்டும் சாத்தியைச் சாத்தன் என்ற தெய்வத்தின் என்று பார்த்தோம். ஆனால் ஜயை என்ற மனைவியாகக் கருதுவதை சாத்தனின் பெண் வடிவமாகவே கொள்ளலாம். ஜயை சாத்தி என்ற பெயர்கள் நிகண்டுகளில் காடுகீழாளுக்குரிய பெயர்களாக இடம் பெறாமைக்குக் காரணம் நிகண்டுகள் கி.பி 8 ஆம் நூற்றாண்டளவில் தான் தோன்றத் தொடங்கியுள்ளன. இந்தக் காலக் கட்டத்தில் காடுகாள் வழிபாட்டு மரபினர் சிவ வழிபாட்டில் இணைந்து ஆண்வழி வம்சத்தவராக அல்லது அரசு குலத்தவராக ஆகி விட்டனர்.

எத்ரீஸ்வர் வழிமை தெய்யாமல் அவனோடு மோதாதே

குதூப்பம்

46

சாத்தன் அல்லது சாத்தீரன் என்ற சொல்லி சாத்தீர (சட்ட) வல்லானான குடித்தலை வனையும், ஜயன் என்பது அரசனையும் குறிக்கும். அவ்வகையில் சாத்தனுடைய பெண் வடிவமாகிய ஜயை என்பது சைவ வழிபாட்டு மரபோடு கலந்து விட்டதாலும், அவ்வழிபாட்டு மரபினர் ஆண்வழிக் குடும்ப அமைப்பினர் ஆகி விட்டதாலும், ஆண் தெய்வ வழிபாடு உருவாக்கம் பெற்று விட்டதாலும் ஜயை என்ற பெயரோ சாத்தி என்ற பெயரோ காடுகீழாளுக்குரிய பெயர்களாக நிகண்டு களில் இடம் பெறவில்லை. இந்தச் சூழ்மையில் சாத்தன் வழிபாடும் ஜயை என்னும் சாத்தி வழிபாடும் சிவன் - தீருமால் போன்ற ஆண் தெய்வ வழிபாட்டு மரபுடன் ஒன்று கலந்து விட்டன.

வருணானி, இயக்கி, ஹாரிதி என்பவை ஒரு கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கப் போனால் வழக்காழிந்து போயின். பிணத்தைப் புதைக்கும் வழக்கம் குறைந்து எரிக்கும் வழக்கம் பரவலாகி விட்டதால், இடுகாட்டுத் தெய்வங்கள் என்ற மரபி விருந்தும் காலவோட்டத்தில் இவை மறைந்தன.

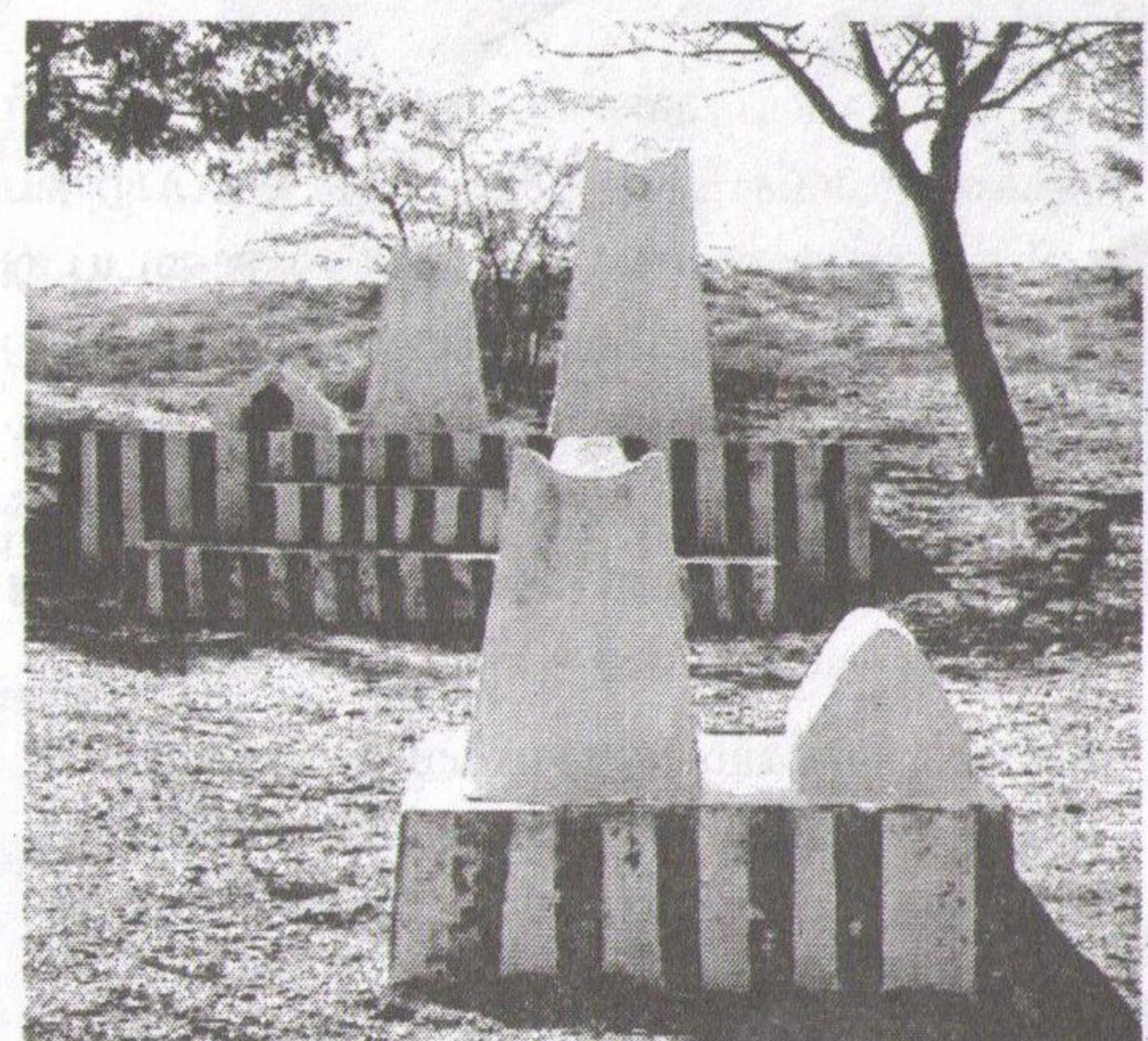
இத்தெய்வ அம்சங்கள் பல சூடலை மூர்த்தியான சிவ பெருமானின் மனைவி பார்வதி தேவியின் பல கூருகளில் ஒன்றிக் கலந்து நீடித்து வருகின்றன. இதற்கான தடயங்களை இப்போது காண்போம். யாப்பருங்கலம் செய்யுளியல் புறநடை நூற்பா தீரண்டாம் அடி சீரடி குறைந்து வருவதனை, ‘மிக்கும் குறைந்தும் வரினும் ஒருபுடை ஒப்புமை நோக்கி ஒழிந்தவும்

கொள்ளே’ என்று இலக்கணம் வகுக்கிறது. இதற்கான விருத்தியுரையில் மேற்கோள் பாடலாக பூத்ததாரும், காரைக்கால் பேயாரும் பாடியது என்ற குறிப்புடன் பின் வரும் பாடல் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

கறைப்பல் பெருமோட்டுக் காடுகீழ் வோடு அரைத்திருந்த சாந்து தொட் ப்பிய மறைக்குமா காணாது மற்றைத் தன்கையைக் குறைக்குமாம் கூரங்கத்தீ கொன்டு.

இப்பாடலில் காடுகீழாளுக்குச் சாந்து எனப்படும் செஞ்சந்தனம் பூசி வழிபடுவது வழக்கமாக இருந்துள்ளது என்ற செய்தி உணர்த்தப்படுகிறது.

இன்றும் இயக்கி பீடம், சூடலைமாடம் ஆகியவற்றிற்கு மஞ்சனை சார்த்துதல் என்ற பெயரில் இதனையொத்த வழக்கம் நீடித்து வருகிறது. இவ்வாறு சாந்து எனப்படும்

இயக்கி சீடழும் சூடலைமாடழும் இன்றும் வழிபாட்டில் உள்ளன - ஸ்ரீவைந்தன்டம். (மதுரையை நான்மாடக்கூடல் என்ற பெயரால் அழைப்பது நினைவு கூர்க.)

செஞ்சந்தனம் பூசிக் கொள்ளுதல் அல்லது செஞ்சந்தனத் தீவகம் அணிதல் காளாமுகச் சைவர்களிடையே வழக்கமாக இருந்துள்ளது. காளாமுகச் சைவம் பௌத்த சமயத்திலிருந்து பல மரபுகளைத் தன்மயமாக்கிக் கொண்டது

எந்த மூல்யான கண்ணோக்கு

47

மே - ஜூன் 2017

என்று அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். 9

மதுரையை எடுத்துக் கொண்டால், அங்கு காடுகாள் வழிபாடு முதன்மையாக நிலவிற்று என்பதற்குப் பரிபாடல், பாடல்களின் எண்ணிக்கை குறித்த வெண்பாவில் சான்று கிருப்பதை முன்னரே கண்டோம்.

மதுரையில் செஞ் சந்தனம் பூசி வழிபாடு நிகழ்த்திய சிவன்டியார் ஒருவர் பற்றிய நூற்றாண்டில் அதாவது பாண்டியர் மீண்டும் அங்கு காடுகாள் வழிபாடு முதன்மையாக எழுச்சி பெற்று ஆடசியைக் கைப்பற்றியதற்கு முன்னர் நிகழ்ந்திருக்கலாம்.இத் தொன்மக் கதையில் காளாழுக சைவ மரபாகிய செஞ்சந்தனம் படைத்தல் இடம் பெறுவது தொன்மக் கதையை ஓங்கு எண்ணிப் பார்ப்பது வழிபாடு மற்றும் பெளத்த சமய மரபுகள் பொருத்தமாகும். பாண்டிய நாட்டைக் கருநட ஆகியவற்றைத் தன்மயமாக்கிக் கொண்டு வேந்தன் ஒருவன் கைப்பற்றி ஆடசி உருவாகி வந்த காளாழுகச் சைவ நெறியைப் பெற்கையில், ஆலவாய் இறைவனுக்குச் செஞ் சந்தனம் படைப்பதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்த மூர்த்தியார்' என்ற வணிகரின் வழிபாடு நிகழ்த் தொடங்கிய'இணைப்புகள் அல்லது ருந்த மூர்த்தியார் சந்தனம் உரைக்கும் கல்லில் தம் மரபுக் கலப்புகள் சம்பந்தர் காலத்தில் தடைப்பட்டது என்றும், அதனால் மனம் நொந்த உத்வேகம் பெற்றுச் சுந்தரர் காலத்தில் மூர்த்தியார் சந்தனம் உரைக்கும் கல்லில் தம் முழுமையடைந்தன எனத் தோன்றுகிறது. சுந்தரரின் தீருக்கோடிக்கரைத் தேவாரப் கலந்த கலவையைச் செஞ்சந்தனமாகப் பதிகம் பா : 5 இல், , படைத்தார் என்றும் அந்தத் தொன்மக் கதை கையார் வளைக் காடுகிழாளோடு முடனாய்க் வழங்குகிறது.

பெரிய புராணத்திலும், வேம்பத்தூரார் தீருவிளையாடற் புரணத்திலும் இவரைப்பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன. இவருக்கு இடையூறு ஏற்படுத்திய கருநட வேந்தன் தீடுமென இறந்து விட, பட்டத்து யானை இவரைத் தன் முதுகில் சுமந்து சென்று பாண்டிய நாட்டின் அரசராக ஆக்கிற என்றும் அக்கதை தொடர்ந்து

9.யார்யாந்கலம்-பழையவிருத்தியுறையுடன் - பதிம்பு மே.வீ.வேணுகோபால்யின்ஸை, உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சிநிறுவனம், ப. 391. சென்னை-113 வருடம் 1998.

செல்கிறது. இந்நிகழ்வு சற்றொப்ப 5-6 ஆம் நூற்றாண்டில் அதாவது பாண்டியர் மீண்டும் எழுச்சி பெற்று ஆடசியைக் கைப்பற்றியதற்கு முன்னர் நிகழ்ந்திருக்கலாம்.இத் தொன்மக் கதையில் காளாழுக சைவ மரபாகிய செஞ்சந்தனம் படைத்தல் இடம் பெறுவது

சிந்தீக்கத் தக்கதாகும், மூர்த்தியார், மதுரை நகரில் புகழுடன் நிலவிய காடுகிழாள் தொன்மக் கதையை ஓங்கு எண்ணிப் பார்ப்பது வழிபாடு மற்றும் பெளத்த சமய மரபுகள் பொருத்தமாகும். பாண்டிய நாட்டைக் கருநட ஆகியவற்றைத் தன்மயமாக்கிக் கொண்டு வேந்தன் ஒருவன் கைப்பற்றி ஆடசி உருவாகி வந்த காளாழுகச் சைவ நெறியைப் பெற்கையில், ஆலவாய் இறைவனுக்குச் செஞ் சந்தனம் படைப்பதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்த மூர்த்தியார்' என்ற வணிகரின் வழிபாடு நிகழ்த் தொடங்கிய'இணைப்புகள் அல்லது மரபுக் கலப்புகள் சம்பந்தர் காலத்தில் தடைப்பட்டது என்றும், அதனால் மனம் நொந்த உத்வேகம் பெற்றுச் சுந்தரர் காலத்தில் மூர்த்தியார் சந்தனம் உரைக்கும் கல்லில் தம் முழுமையடைந்தன எனத் தோன்றுகிறது. சுந்தரரின் தீருக்கோடிக்கரைத் தேவாரப் பதிகம் பா : 5 இல், , கலை கையார் வளைக் காடுகிழாளோடு முடனாய்க் கொய்யார் வளைக்கோடிய கோயில் கொண்டாலை

கொண்டாலை

என்ற வரிகள் இடம் பெறுகின்றன. கோடிக் கரை என்பது சோழ மண்டல நெய்தல் நிலப் பகுதியைச் சார்ந்தது. கோடிக்கரைக் காடுகிழாள் என்ற நெய்தல் தெய்வம் சூடலை மூர்த்தியான சிவபெரு மானின் மனைவியாக ஏற்கப்பட்டுச் சிவவழிபாட்டுடன் கலந்து விட்டமைக்கு இதுவோர் எடுத்துக் காட்டாகும். இது போன்றே காடுகிழாள் வழிபாடு மதுரை மீனாட்சி வழிபாட்டிலும் கலந்தமை நிகழ்ந்திருக்கிறது.

- தொடரும்

கதம்பம் தெழுன் சில பகுதிகளை www.kathambam.in என்ற வளைத்தளத்திலும் பார்க்கலாம். தெழுக்களைத் தூப்பந்து பெற உங்கள் ஆண்டு சுந்தாவை புதுப்பிக்கவும்.

எல்லோருக்கும் தன்னை புதுப் பெண்ணாய்க் காட்டுவது கணகையின் தூந்தல்

குழுமம்